

La moral dels ferits internacionals

els acords emotius — vivents — en nosaltres — d'un encarnació suprema — lluita antifeixista — canvi de diversitat de llengües — d'un tren en desfílada — qui, ferits ara i retornant a cases, vingueren a lluitar al nostre, i sentit per la totalitat dels qui formaven aquell imposant i inoblidable i amb per tot el nostre poble, vortre un merescut, malgrat minse comparat amb la moral dels fets, i just tribut als ferits deixaren la nostra República; i en aquest homenatge ens honorem en donar puat, fidel expressió de la moral dels nostres companys, a un moment que fou lliurat a Coronel Cordon, Sots-Secretari de l'Exèrcit de Terra per que el fes a mans del cap del Dr. Negrín, genuïna encarnació de la Unió Nacional i qual ostentava la representació en aquells moments, acompanyat del Comandant Valero Jefatura de Sanitat i dels comandants Dr. Barsky i Dr. Mèk de l'Ajut Médico Esger, del Major Metge Director de l'Agrupació d'Hospitals d'aquestes Comarques Cunillera i del Tinente Sr. Cap d'Evacuacions de l'esgrada Agrupació.

ací el text:

Al Senyor President del Consell de Ministres i Ministre de la Guerra Nacional Dr. Joan Negrín:

que si combatèrem ahir amb el fusell a la mà contra el feixisme invasor, en l'estranger posarem la nostra paraula i la nostra poma al servei de la causa d'Espanya i de la República per tal de contrarrestar la campanya abominable de calúmies que llança el feix contra l'heroic poble espanyol i el seu Govern legítim. El feixisme pot haver destroçat els nostres cossos, el nostre cor, però, i els nostres sentiments no els pogué anihilar i aquests són sempre al servei del poble espanyol i de la República, segurs més que mai de la seva victòria sobre les forces del feixisme assasi i invasor.

Visca la República Espanyola!
Visca el Govern de la Unió Nacional!

Visca la Victòria del nostre gloriós Exèrcit Popular!

Al Tren vers Port-Bou el dia 12 de maig del 1938."

Amb aquesta moral deixarem els nostres companys a Port-Bou; ells no havien pogut desfilar davant les Autoritats espanyoles a la primera estació i en llur defecte ho havia fet lleument el tren, escena el record de la qual perdura en nosaltres i que apuntàvem al començament; ara a l'ingressar a la veïna República una companyia de soldats nostres amb banderes ha desfilat davant dels ferits; és el comiat efusiu de germans; mentre tant hom interpreta la Marsellesa i l'himne nacional espanyol. André Marty, animador i organitzador de les Brigades Internacionals, diputat al Parlament Francès, l'amic incansable d'Espanya, parla amb paraula càlida i emocionant; és el diputat que sent els problemes del poble; els sent i els viu i per aquesta doble raó saben expressar-los les seves paraules.

A l'Estació hi ha una notrida representació del Front Popular Francès i del Comitè d'Ajut Espanya, l'Alcalde de Cerbère, el Prefecte de Policia i el Secretari del Delegat del Govern espanyol a Perpinyà en representació d'aquest.

I mentre el tren fa via vers el seu destí conduint les víctimes del feix opressor, l'encaixada del Dr. Cunillera, que ha volgut dirigir personalment l'evacuació, l'encaixada sincera i espontània amb les autoritats franceses esdevé als nostres ulls com el símbol d'una amistat intensa de dues nacions veïnes, com l'expressió d'un dolor compartit per igual per les dues Repúbliques democràtiques, com la condemna d'uns sistemes polítics que jamai podran arrelar-se en els destins de les dues pàtries germanes.

El formidable discurs d'Alvarez del Vayo a la Societat de les Nacions

(Continuació de l'edició d'ahir)

Dues observacions importants

Em limito, doncs, en el que ateny a informes concrets sobre la intervenció estrangera a Espanya, a fer les dues observacions següents:

Primera. — El Govern espanyol ha considerat un deure de consciència posar a coneixement d'altres Governos particularment interessats els informes fidedignes de què disposa respecte a la intervenció italiana i alemanya a Espanya. Seguirà fent-ho inspirat en el mateix esperit de col·laboració internacional que guia tota la seva conducta. Si algú, amb evident mesquindat, considera aquesta col·laboració com inspirada en vulgars fins de propaganda, que prengui davant el seu propi poble la greu responsabilitat d'haver considerat com a "fabricats" per font interessada comunicats de bona fe en matèria de la més alta importància per a l'interès general de la pau.

Segona. Sense tenir la pretensió de sostenir que tots els informes comunicats pel Govern espanyol en relació amb la intervenció estrangera a Espanya siguin rigorosament exactes en tots i cada un dels seus detalls, el Govern espanyol afirma que en el seu conjunt corresponen a la realitat.

Un oferiment del Govern

I per a acabar amb la discussió i les controvèrsies respecte a l'exactitud d'aquestes informacions, el Govern espanyol m'ha autoritzat a declarar d'una vegada per sempre que està disposat a acceptar les propostes que tingués a bé decidir el Consell amb miras a establir els fonaments de les seves al·legacions, permetent-se de suggerir, no cal dir, que la primera de les dites propostes tingui per objecte comprovar les trameses de forces italianes en homes i en material durant les negociacions que tingueren lloc entre els Governos d'Itàlia i del Regne Unit.

Però un cop formulada aquesta declaració, el Govern espanyol es jutja autoritzat a esperar que les informacions que ell sotmeti, ja sigui a la Societat de les Nacions o a altres Governos, no segueixin essent rebutjades sense més ni més abans d'haver-les sotmeses a una enquesta pública.

Proclamada insolentment la intervenció italo-alemanya

Amb tot, aquest aspecte de la qüestió, per bé que important, a penes si mereix retener l'atenció del Consell en moments tan greus com els actuals. El Consell de la Societat de Nacions no es pot enfrontar avui amb el

gran fet, de transcendència mundial, de la intervenció alemanya i italiana a Espanya, sota l'aspecte d'una anàlisi meticulosa i fixar la quantitat i qualitat d'aportacions prestades per aquest dos països als rebels espanyols. Proclamada amb insolent vanagloria pels dos homes que l'han decidida i sota la seva direcció, es desenrotlla programàticament; acreditada per una massa colossal d'informació que no ha necessitat ésser legalitzada amb els set segells per a crear al món un estat d'opinió davant del qual ja ningú no pot al·legar ignorància; reconeguda en termes clars i exactes pels homes de màxima autoritat i responsabilitat política d'Europa, la intervenció alemanya i italiana és ací, davant nostre, amb la seva tràgica i inexorable realitat.

La realitat brutal

Ha pasat ja el moment de l'anàlisi, de la dada concreta, de la prova irrefutable. Durant mesos i mesos s'ha pogut així anar eludint de mirar cara a cara la situació. Avui ja és impossible. La realitat se'ns fica brutalment pels ulls, ens volta, ens desborra. Es arribada l'hora de tenir, almenys, el valor d'acceptar-la sense tergiversacions ni dissimuls. I aquesta realitat consisteix en l'existència a Europa de dos països impulsats per una força expansiva abassegadora, el règim polític dels quals, per la seva pròpia naturalesa, els condueix a utilitzar aquesta força expansiva en forma violenta i agressiva, destroçant un dia Austria, volent reduir a cendres Espanya perquè es nega a sotmetre's, amenaçant Txecoslovàquia i posant mitja dotzena, per ara, d'Estats europeus en el trànsit d'acatar les seves decisions o desaparèixer com a països sobirans i lliures del mapa polític d'Europa. Ens trobem, doncs, davant un fenomen de diferenciació històrica, en presència del qual és indispensable exigir aquella objectivitat i entereza que en tot temps fou forma distintiva dels homes d'Estat.

La manifestació concreta d'un fet històric

No incumbeix al Govern espanyol entrar en l'examen d'altre fenomen en el seu conjunt; però no pot deixar d'assenyalar la seva existència, convençut com ho està, que la intervenció germano-italiana a Espanya constitueix una manifestació concreta d'aquest gran fet històric, i que solament a la llum i al marc d'aquest fet es pot comprendre la seva profunda significació, i, per consegüent, encertar a determinar la conducta que convé se-

guir. El reconèixer la realitat de la intervenció italo-alemanya a Espanya com a manifestació concreta d'un fenomen més cruent, no redueix un bri la immensa responsabilitat dels agressors pel que fa a l'agressió i als mètodes bàrbars emprats en la seva execució. Però no ens enganyem: com a "agressors", i a aquesta trista condició es redueix la naturalesa del seu propi règim polític, l'Alemanya hitleriana i la Itàlia feixista estan emprant a Espanya la força del seu sinistre destí: dur a cap una agressió sense ombra de justificació moral amb l'únic i exclusiu objecte de donar curs a la força expansiva que els anima i a la seva pròpia força agressiva.

Les conseqüències per als altres

I un cop establert el dit fet i determinat el seu caràcter, passem a examinar les conseqüències que té per als altres. Així considerada la qüestió, reconeixent les coses tal com són i sense deixar-se intimidar per la seva diferenciació, es comprèn perfectament que la no-intervenció, nascuda d'un impuls noble i generós i inspirada en els seus començos en propòsits i intencions clarament elevats, per bé que potser políticament equivocats, no s'hagi evidenciat en el curs de la seva lamentable història sinó un cúmul d'ineficàcia i d'injustícia el fi dels quals no podia ésser altre que la farsa tragicòmica a què ha quedat reduïda en la seva darrera etapa.

Un acord al que manca la bona voluntat des del primer moment

Avui que podem donar-nos compte amb claredat meridiana de la pregona i transcendental significació de la intervenció italo-alemanya a Espanya, tan premeditada i curosament preparada, resulta palesa la puerilitat d'haver pretès contenir les destroces d'una onada de força de tal empenta amb el fràgil dic d'un acord al qual manca des del primer moment la bona voluntat indispensable per al seu compliment. Perquè si fou d'una ingenuïtat desconcertant imaginar que la política d'intervenció germano-italiana a Espanya podia ésser continguda per l'acord de la no intervenció, encara fou més pueril d'imaginar que la mala voluntat d'aquestes dues potències per a complir-la seria efectiu contrarestatada pel sistema de control internacional més perfecte que fos possible d'imaginar.

Pesi a les seves nombroses i contínues violacions, a la no in-

(Segueix a la pàgina 4.)

(Ve de la pàgina 1.)

tervenció se li ha atribuït amb freqüència el mèrit d'haver evitat que la qüestió espanyola degenerés en una conflagració internacional. Jo em pregunto si aquesta pretensió resisteix, en la mesura en què ha estat reiteradament formulada, un acurat examen crític; en fi, al perill de guerra general que la lluita a Espanya hauria pogut donar lloc, car si es deixava a Alemanya i Itàlia intervenir obertament i sense cap fre a favor dels rebels, Anglaterra i França es veurien obligades a intervenir, per la seva banda, a favor del Govern, i d'aquesta doble intervenció sorgiria quasi inevitablement la guerra.

Cada violació, un afrontament a França i Anglaterra

Cal reconèixer que aquesta hipòtesi era raonable i que, una vegada assentada, un natural sentit de previsió aconsellava que es fes tot el possible per tallar, per contenir qualsevol intervenció, pel temor que una reacció vigorosa franco-britànica davant una intervenció italo-alemanya a fons desencadenés la catàstrofe. Però també hem de reconèixer que la realitat més tard vingué a demostrar que aquests temors eren almenys exagerats. La intervenció germano-italiana es produí, pesi a la no intervenció, en una proporció que supera tots els càlculs; encara més: el fet mateix de la intervenció es veié considerablement agreujat per la circumstància que, un cop concertada la no intervenció, cada violació dels seus compromisos representava un afrontament als països que, com França i Anglaterra, havien posat llur signatura al peu de l'esmentat acord. No obstant, el món ha pogut veure, per a la seva tranquil·litat, que cap d'aquestes violacions, àdhuc ni les més desvergonyides i cíniques, sucitava una reacció de tal energia que significués el menor risc de guerra. En una paraula: el perill al qual tractava de plantar cara la no intervenció era, segons es pot deduir de l'esdeveniment, una fantasia, simplement. La guerra s'evità, no a causa de la no intervenció, sinó per la prudència demostrada per França i Anglaterra, el fonament o justificació de la qual no vull discutir en aquests moments.

Els perills de la intervenció estrangera

Però l'acord de no intervenció perseguia, sens dubte, en la intenció dels seus iniciadors, una segona finalitat, a part de la d'evitar que el conflicte intern espanyol donés lloc a una conflagració general. Aquesta altra finalitat, a la qual han fet al·lusió els Governos de França i del Regne Unit com a iniciadors de l'acord, consistia en assegurar-se que la qüestió interna espanyola es decidís únicament per obra dels propis espanyols i no gràcies a l'auxili prestat, fos al Govern o als rebels, per potències estrangeres. Per al Govern espanyol aquesta finalitat té una gran significació moral. Seria el més contrari als principis fonamentals sobre dels quals reposa la comunitat internacional que una qüestió de manera tan vital al desenvolupament històric del poble espanyol fos resolta, no per la seva decisió pròpia i in-

dependentment, sinó per l'acció d'elements estranys. Però apart d'aquesta significació moral, assegurar i garantir que sigui la voluntat sobirana dels espanyols la que decideixi té un profund valor històric, ja que n'hi ha prou amb el més superficial coneixement de la història d'Espanya per a donar-se compte que l'única solució sòlida de la qüestió espanyola és la que s'obtingui per l'acció exclusiva del poble espanyol. Tota altra solució en la qual hagin intervingut de manera directa elements estrangers mancarà de tota estabilitat i no serà en definitiva, més que una aparença de solució. Ningú no pot esperar que el poble espanyol accepti submis i dòcil un règim polític que no sigui producte i determinació espontània, encara que potser dolorosa, del seu propi esperit, i, com a tal, símbol i autèntica encarnació de la seva independència. I no es necessita molt d'esforç per a fer comprendre la terrible amenaça que representaria per a la pau d'Europa la perpetuació a Espanya d'una situació de lluita que en un altre cas representaria una situació imposada en virtut d'una intervenció estrangera.

L'acord anglo-italià

Nou fracàs de la No Intervenció

Doncs bé: en la consecució d'aquesta segona finalitat el fracàs de la No Intervenció ha estat rotund i innegable.

Sobre això no hi ha dubte. El fracàs és evident, i ha estat consagrat oficialment per l'acord anglo-italià del 16 d'abril del 1938. No constitueix el meu desig analitzar detalladament les bases d'aquest conveni relatives a la qüestió espanyola. No puc, no obstant, silenciar el seu aspecte principal. Pel dit acord el Govern britànic ha acceptat la hipòtesi que les tropes i el material de guerra italians al servei dels rebels, o més exactament al servei dels interessos guerrers d'Itàlia a Espanya poden romandre ací fins a la terminació del conflicte. L'acceptació d'aquesta hipòtesi porta aparellada, en bona lògica, que la lluita pugui ésser decidida per la intervenció directa i activa de les tropes i el material de guerra italians. Després d'això jo em pregunto què resta del principi bàsic de la No Intervenció, segons la qual una de les seves finalitats essencials era assegurar que la qüestió espanyola havia d'ésser resolta per l'acció exclusiva dels propis espanyols, sense cap intervenció estrangera. El Govern espanyol, fidel a la seva tradició de franquesa i lleialtat, no amaga la profunda emoció que ha sentit en presència de tal fet. El Govern espanyol considera el dit acord de tal gravetat per a Espanya, en la part que es relaciona amb la política de No Intervenció, que s'ha vist obligat a expressar sobre això la seva més enèrgica protesta en la nota adreçada amb aquest motiu al Govern del Regne Unit.

França i Anglaterra estaven decidides...

El problema està plantejat en termes de tal precisió que exclouen tota subtils dialèctica. D'un costat resulta que, amb la finalitat d'evitar la guerra, la No Intervenció sobrava com a inútil i superflua, ja que, com espero haver demostrat, França i la

Gran Bretanya estaven decidides a deixar Alemanya i Itàlia que intervinguessin lliurement a favor dels rebels. D'altra part, la mateixa acceptació de la hipòtesi segons la qual les tropes i el material de guerra italians podien romandre al territori espanyol fins al final de la lluita, ha vingut a donar el cop de gràcia a la No Intervenció com a instrument capaç d'assegurar i garantir que la qüestió espanyola seria únicament resolta pels mateixos espanyols, sense cap intervenció de fora.

¿Com es pot mantenir la No Intervenció?

I ara, senyor President, senyors: Jo vinc fins al Consell a preguntar-vos, amb tota sinceritat i amb el millor esperit d'una col·laboració que ens és indispensable a tots, si l'encadenament lògic de les consideracions que he tingut l'honor de formular és, com jo crec, d'una solidesa innegable, ¿com es pot, sense incórrer en la més greu iniquitat i en l'equivocació política de pitjors conseqüències que podia cometre's en el cas d'Espanya, mantenir en vigor l'acord de No Intervenció?

L'aspecte moral de la qüestió

Per davant, l'aspecte moral. És d'una evidència que ningú amb sentit de responsabilitat pot negar-se a admetre, que l'únic efecte positiu de la No Intervenció és el de crear dificultats quasi insuperables al Govern de la República. El Govern espanyol i el seu poble se'ls impideix, contra tota raó, de procurar-se el material de guerra necessari per a defensar les dues causes nacionals que són l'existència mateixa de tot poble lliure: la seva independència i les institucions liberals i democràtiques que s'ha donat en exercici legítim de la seva sobirania. Dificilment es trobarà en la Història un exemple de major i més brutal injustícia. Però a la injustícia tendeix a sumar-se l'error polític, puix que la No Intervenció és la carta blanca que es dona a dos països europeus les tendències agressives dels quals estan a l'altura de llur potencialitat militar, per tal de ferse, amb un mínim esforç, els amos i senyors absoluts d'Europa.

Els tretze punts

No puc comprendre, senyors del Consell, com un historiador futur d'aquest període inquietant i greu de la política europea podrà explicar-se mai el que hagin estat precisament aquells països del nostre Continent més amenaçats en llurs interessos vitals i en llur pròpia existència, per un èxit de l'agressió germano-italiana a Espanya, els que s'hagin posat d'acord per tal de privar uns centenars de milers d'espanyols, que s'estan matant, amb un valor al qual alludeixo jo aquí, per la seguretat d'Europa, de les armes necessàries per a plantar cara i derrotar els agressors.

El Govern espanyol acaba de pronunciar, amb la publicació dels seus tretze punts, els seus fins de guerra, i ho ha fet sense instigació de ningú. I no per a impressionar París, Londres o Moscou, sinó per a presentar a tots els espanyols, els de la zona lleial i els de la zona rebel, un programa comú sobre el qual descansí una Espanya lliure, inde-

pendent i progressiva. Integrat per tots els partits i forces sindicals, la representació dels quals ostenta, des de la CNT fins al partit catòlic basc, el Govern d'Unió Nacional ha pogut incloure en el seu programa els principis de la llibertat de consciència i la garantia de la pràctica del culte de tots els creients religiosos, perquè a l'Espanya republicana es té un concepte clar del respecte degut a la personalitat humana. A l'Espanya republicana no hi ha actualment detinguts, com al País Basc sota el règim nacional-socialista alemany, 600 sacerdots per predicar en la seva llengua vernacle, o per oposar-se a la divulgació de les teories amb què el paganisme imperial intenta arrencar a Espanya, com a Alemanya, fins les darreres rels de la religió catòlica. El Govern espanyol ha pogut igualment — sense que ningú s'amoïnés contra ell — assegurar el respecte als interessos econòmics estrangers i la celebració d'un plebiscit nacional per a quan acabi la guerra, en el qual poden participar tots els espanyols, àdhuc els que, enganxats per un grup reduït de traïdors al seu propi país, s'aixequen contra ell amb les armes a la mà.

La raó de la No Intervenció

Si així es presenta en el seu conjunt l'anomenada qüestió espanyola, jo no veig sobre quina mena d'argumentació sòlida podria edificar-se una intervenció diferent.

¿Quina és la raó del manteniment de la No Intervenció? No n'hi ha més que una: i és que la No Intervenció és l'única política respecte d'Espanya que s'harmonitza amb una política d'aproximació respecte dels països totalitaris europeus. No entra al meu esperit desviar la meua exposició cap a un terreny polèmic. Però tenim la nostra opinió i l'exposem amb tota claredat: aquesta és una política que condueix ineludiblement a la guerra.

Discursos sensacionals i recents...

Discursos sensacionals i recents hauran dissipat, sens dubte, moltes il·lusions, forjades al voltant de tots aquests esforços obstinats d'aproximació, que s'allunyen del camí destinat al Pacte i dels principis mateixos en què únicament pot fonamentarse, amb eficàcia i seguretat, la pau. Ningú no podrà deturar, amb una política de blanques i concessions, aquesta trajectòria que mena a la guerra d'una manera fatal. En canvi, una política de fermesa i energia, que no vol dir provocacions ni amenaces, és l'única que pot alliberar Europa de la immensa catàstrofe que plana damunt seu. Són moments de grans responsabilitats i decisions de transcendència històrica. La República Espanyola i els homes que la regeixen tenen pel que a això es refereix la consciència completament tranquil·la. Ningú no podrà acusar-los de no haver afrontat amb seguretat i fermesa la situació, per tot conceptes dramàtica i angiosa, davant la qual es trobaren. Menys encara podrà mai reprotxar-se'ls manca de valor i de decisió als centenars de milers d'espanyols que en aquests moments ofereixen llur vida per tal de contenir l'allau que amenaça

Europa, i a la població civil, que amb braó increbantable suport els sofriments inherents als bàrbars mètodes de guerra posats en pràctica per l'Alemanya hitleriana i la Itàlia feixista.

Posar terme a la No Intervenció no vol dir intervenir

¿Poden dir el mateix aquells homes que accepten avui la màxima responsabilitat de mantenir, contra tota justícia, contra tot sentit de previsió política, contra la mateixa lògica, una situació l'únic efecte pràctic de la qual és privar el poble espanyol de les armes necessàries per a defensar amb elles els principis democràtics i liberals que constitueixen el màxim patrimoni de la civilització occidental?

Tingui's en compte que bastaria per a tranquil·litzar la seva consciència amb una fermesa i una energia de tan modestes proporcions com aquella que consisteix a restaurar la vigència, per al Govern espanyol, de les normes ordinàries del Dret internacional comú. A aquest respecte convé dissipar un equivoc que amb freqüència es produeix i desnaturalitza els veritables termes de la qüestió. Posar terme a la No Intervenció no vol dir que els Estats lligats per l'acord hagin d'intervenir en la qüestió espanyola. Per bé que sembli paradoxic, l'altra alternativa de la No Intervenció és una altra no intervenció més completa i més estricta, lliure del vicari original que acompanya la iniciativa de la No Intervenció, gràcies a la qual cosa es convertí, des del primer moment que fou portada a la pràctica, en una veritable i efectiva intervenció contra el Govern espanyol. Del que es tracta, el que el Govern espanyol reclama, és el restabliment pur i simple de les disposicions ordinàries del Dret internacional comú, que li restitueixin els seus drets a comprar lliurement el material de guerra que li ha pres la mal anomenada No Intervenció, en la qual els Governos no tenen res a fer sinó deixar jugar lliurement les lleis del comerç lliure. Una situació perfectament compatible amb la posició d'aquells països que, posant per endavant llurs propis interessos, mantinguin, respecte a la qüestió espanyola, la neutralitat i imparcialitat més estricta i més acresolada. No demanem més, però tampoc no ens podem conformar amb menys. El Govern espanyol no té el propòsit de sotmetre a Consell una posició concreta. Acaba de sotmetre'l la seva manera de veure, i espera que els membres del Consell expressaran els punts de vista respectius sobre una qüestió que afecta, no solament Espanya, sinó la pau.

El restabliment del dret

El Govern espanyol considera que el que exigeix el moment present, tant en interès de la justícia que a Espanya li és deguda com en interès de la pau, és el restabliment immediat de la normalitat i el Dret internacional. Primer, posant fi sense pèrdua de temps ni ajornament a aquest simulacre de no intervenció, la supervivència macabra de la qual agreuja i enrareix l'atmosfera internacional. Segon, tot nant l'examen de les repercussions internacionals de la qüestió

Informació telefònica

Violentos combates en Alfambra, al sur de Iglesuela del Cid y en Cuevas de Vinromá

El enemigo ha sido contenido en todos estos sectores, sufriendo muchas bajas. Los «Junker» han intentado de nuevo bombardear Barcelona

El ministerio de Defensa Nacional facilitó anoche el siguiente parte del curso de las operaciones:

Ejército de Levante. — Se combate con gran violencia en el sector de Alfambra, donde el enemigo, apoyado por artillería, aviones y aviación, es contenido por la tenaz resistencia de nuestras armas.

La lucha es también muy intensa al Sur de Iglesuela del Cid. En la zona de Cuevas de Vinromá fueron rechazados cinco ataques rebeldes, en los

que el enemigo sufrió muchas bajas.

Demàs ejércitos. — Sin noticias de interés.

***

Aviación. — Aproximadamente a las 10'30 horas de hoy, dos escuadrillas de trimotores «Junker», procedentes del mar, intentaron bombardear Barcelona, impidiéndolo el certero fuego de nuestras baterías, que obligaron a los aparatos enemigos a lanzar sus bombas en el mar y zona extrema del puerto, sin ocasionar daños ni víctimas.

Darrera hora

Reunión de la Diputación permanente de las Cortes

Barcelona, 14, (5 tarda). — Las doce s'ha reunit sota la presidència del senyor Martínez Barrio, la Diputación Permanente, assistint hi els senyors Alborno, Nogas, Palomo, Munyoz Zatorre, Tejido, Dolores Ibaruri, Albaladejo, Zapinya, Pascual Leon, Palet, Lamonedá, Araquistain, Jauregui, Torres Campañón i Negrín.

La reunió ha durat fins a dos quarts de dues de la tarda.

A la sortida el senyor Martínez Barrio ha manifestat als periodistes que en la reunió s'ha acordat prorrogar per un mes la declaració d'Estat d'alarma.

Després el senyor Cuevas, oïent el President del Congrés, ha referenciat la referència als periodistes dient que en la reunió de la

Comissió Permanent havia pres possessió del càrrec en representació d'Esquerra Republicana, l'ex ministre senyor Alvar d'Albornoz i s'havia aprovat un dictamen de la Comissió de Suplicants denegant el sol·licitat contra el senyor Lasarte.

Ha afegit que després d'escoltar les explicacions del President del Consell i Ministre de Defensa Nacional sobre la situació militar i la internacional, s'havia reiterat el vot de confiança al Govern i s'havia aprovat la pròrroga de l'estat d'alarma per un mes.

Visites al senyor Martínez Barrio. — Extensa conferència amb el cap del Govern

Barcelona, 14, (5 tarda). — El President del Congrés senyor Martínez Barrio ha rebut les visites dels generals Martínez Monje i Martínez Cabrera, la del ministre de Comunicacions i la del Director General de Correus.

Després el senyor Martínez Barrio ha rebut la visita del Cap del Govern amb el qual ha celebrat una conferència que ha durat uns 20 minuts.

La votació de Ginebra ha produït desfavorable impressió en els cercles polítics francesos

París, 14, (5 tarda). — La impressió produïda en els cercles polítics per la votació de Ginebra és desfavorable.

França i Anglaterra solament han tingut l'apoi equivoc de Polònia i Rumania. La majoria dels representants en el Consell no han volgut aprovar la política de lord Halifax. La qüestió era clara: Fa set mesos una re-

solució de la Societat de les Nacions afirmava que si els combatents estrangers no eren retirats d'Espanya, la No Intervenció acabaria. A més, el aleshores ministre de Negocis Estrangers de França, M. Delbos, va declarar que el termini per a la retirada de combatents estrangers tenia que ésser molt curt perquè del contrari França recobriria la seva llibertat d'acció. Per consegüent, la resolució del senyor Alvarez del Vayo era jurídica-

ment perfecta.

A desgrat de tots els comentaris irritats de la premsa dretista francesa l'opinió pública comenta d'altra manera aquests fets, comprenent que la política de No Intervenció precipita solucions desastroses.

Els Estats Units no volen solidaritzar-se amb la política Franco anglesa de No Intervenció

Washington, 14, (5 tarda). — Per a aconseguir una pressió directa sobre la votació de Ginebra, certs agents internacionals havien enviat informacions relatives a la Memòria presentada per Cordell Hull, que no són completament exactes.

En aquestes informacions tendencioses els adversaris de la República Espanyola tractaven segurament de pressionar al Consell de la Societat de les Nacions.

La Memòria del secretari d'Estat nordamericà admet que l'opinió pública no aprova la llei de neutralitat i que aquesta llei té que ésser modificada.

Després de l'ajornament de la decisió per la Comissió del Senat, el senador Borth ha declarat que l'aixecament de l'embarcament d'armes amb destinació a Espanya seria un mitjà pràctic per a fer comprendre que els Estats Units no volen solidaritzar-se amb la política franco-anglesa anomenada No Intervenció.

En els cercles polítics nordamericans, s'extén avui l'opinió de que a desgrat de l'ajornament en el Congrés es prendrà la iniciativa de demanar al Govern que modifiqui la llei de neutralitat.

S'assegura que el botxí Queipo de Llano ha resultat ferit durant una discussió amb un italià

París, 14, (5 tarda). — L'Agència Ràdio publica una informació de Gibraltar segons la qual sembla que Queipo de Llano ha resultat ferit durant una discussió per un italià.

Els facciosos han atorgat a Alemanya l'explotació de la línia aèria Sevilla — Las Palmas

París, 14, (5 tarda). — L'Agència Ràdio comunica de Cabo Juby que han arribat allí set empleats pertanyents a la Companyia alemanya «Lefchanaa» per a preparar la futura línia aèria Sevilla-Las Palmas que passarà per Larache i Cabo Juby.

Els franquistes han otorgat a Alemanya per un període de 10 anys l'explotació d'aquesta línia aèria.

També han arribat dos grans avions per als vols d'assaig.

La ruptura de relacions diplomàtiques entre Mèxic i Anglaterra causa sensació enorme

Londres, 14, (5 tarda). — Ha produït enorme impressió la ruptura de les relacions diplomàtiques amb Anglaterra, decidida pel Govern mexicà.

Aquesta ruptura ha estat provocada per l'última nota del Govern anglès al Govern de Mèxic relativa a les expropiacions de les Companyies petrolíferes.

Abans d'anunciar la ruptura de relacions diplomàtiques el Govern mexicà lliurà un xec al ministre anglès equivalent a la indemnització pels danys soferts a Mèxic per súbdits anglesos.

El Govern de Mèxic no ha pogut acceptar l'al·ludida nota anglesa, particularment severa en què Anglaterra demanava el reemborsament immediat d'un deure mexicà.

Les personalitats polítiques de Mèxic demanaren al President Cárdenas que no es venguí més petroli a Anglaterra i que es rompín les relacions diplomàtiques.

El ministre de Mèxic de Negocis Estrangers comunica personalment la ruptura de relacions amb el Govern anglès.

El ministre anglès, en conèixer la declaració del Govern mexicà, contestà: "Suposo que ai-

xò significa que tinc que marxar".

El ministre de Negocis Estrangers de Mèxic, replicà: "Ho suposo també jo".

Per notícies rebudes a Londres es sap que la ruptura de relacions ha produït una gran impressió en la colònia anglo-americana de Mèxic.

La notícia ha sorprès extraordinàriament perquè els anglesos cerei nque Mèxic, que necessita capitals, no contestaria enèrgicament a Anglaterra.

La ruptura ha produït gran malestar en els cercles liberals i polítics d'Anglaterra, els quals destaquen la capitulació anglesa enfront les dictadures, l'acceptació de tota violació del pacte internacional i l'actual intransigència davant a un Estat democràtic que és dueny del seu territori.

Sentències d'última pena

Barcelona, 14, (5 tarda). — En un judici per alta traïció han estat condemnats a mort Didac Villam, Josep Uri, Miquel Gil i Josep Ramon.

Multa per infracció de les disposicions sobre subsistències

Barcelona, 14, (5 tarda). — Per haver infringit les disposicions vigents sobre subsistències s'ha condemnat a Josep Casullera a 250 mil pessetes de multa.

MILITARS

MOBILITZACIÓ DE TREBALLADORS DE LA CONSTRUCCIÓ I DE LA TERRA

Decretada per el Ministeri de Defensa Nacional, amb data de 22 d'abril últim, la mobilització dels treballadors corresponents als oficis del ram de la construcció i treballadors de la terra, pertanyents a les lleves de 1926 — 25 — 24 — 23 — i 22; es resol el que segueix:

CENTRES DE REUNIÓ

Pel que es refereix als mobilitzats d'aquest terme municipal deuran efectuar la seva presentació, al Batalló de Obres i Fortificacions núm. 37, el qual té les seves oficines en la casa número 8 de la plaça de la República d'aquesta ciutat.

DIES D'INCORPORACIÓ

Tindrà lloc en la forma següent:

Lleva del 1926. Dies 3 i 4 del corrent mes de maig.

Lleva del 1925. Dies 6 i 7 del corrent mes de maig.

Lleva del 1924. Dies 9 i 10 del corrent mes de maig.

Lleva del 1923. Dies 12 i 13 del corrent mes de maig.

Lleva del 1922. Dies 15 i 16 del corrent mes de maig.

ESTRIS DE QUE HAN DE PROVEIR-SE ELS MOBILITZATS

La presentació s'efectuaran proveïts de manta, una mudada de reserva, cullera, plat, cantimplora o vas i calçat, tot en bon ús.

RECONEXIMENT

Per a evitar el retard en l'organització d'Unitats, els mobilitzats seran reconeguts pel metge titular del corresponent Consell Municipal.

A tal efecte, els d'aquesta ciutat, deuran presentar-se al Dispensari Municipal, situat als baixos de l'Hospital de les Comarques Gironines, hores de 6 a 8 de la vetlla.

El dit facultatiu expedirà un certificat acreditatiu de l'utilitat del mobilitzat per als treballs de fortificació. Al presentar-se el mobilitzat al Centre de reunió, haurà de fer lliurament de l'esmentat certificat.

HAVERS

Des del dia en què es presentin als Centres de reunió, tindran dret, com si pertanyessin a Cos a percebre tots els crèdits corresponents als soldats pa i ranxo inclosos.

El que aquesta Alcaidía fa públic per mitjà del present Edicte, per el coneixement de tots els interessats i no puguin per tant al·legar ignorància, els quals deuran efectuar la seva presentació durant els dies que es determinen, advertint-los-hi que en cas d'incompliment els hi seran aplicades les sancions que determina la llei.

Girona, 1 de maig del 1938.— L'Alcalde, Pere Cerezo.

AQUEST NÚMERO HA ESTAT VISAT PER LA PREVIA CENSURA

Informació general

GIRONINS, GIRONINES; TOTS

Ciudadans de Girona, vejeu en l'“Unió de Dones de Catalunya” la veritable unitat, l'única en les rengles femenines, ja que són les dones que han de portar, el mateix ritme que al front del combat, la producció en la re-arguarda, donant tot l'ajut moral i material als nostres combatents, que han deixat assenyalada amb la seva sang, la terra que va defensar.

Penseu que amb la seva lluita i la sang, defensa, no sols el seu benestar, sinó també, les nostres reivindicacions, i és per això que les dones catalanes, unides totes, no permetem mai que en aquests nostres herois combatents els hi manqui res.

Dones Gironines,, contribuïu totes, en aquesta obra que la guerra ens ha designat a nosaltres!

Endavant dones Gironines, endavant fins a l'esclafament total del feixisme. Totes, absolutament totes, tenim de col·laborar amb gran interès a aquesta magnífica obra d'ajut als combatents i ferits de guerra.

El Comitè de la “Unió de Dones de Catalunya”.

— **Perruqueria Carbó. Fal-tan dos dependents. — Progrès, núm. 2. Girona.**

TRIBUNALS

Judicis celebrats el dia 11

Causa per malversació de cabals contra Emili Miquel Farrés. Ha estat absolt lliurement.

Expedient per auxili a la deserció contra Josep Isac Caselles, Joaquim Batlle Garriga, Emili Densalat Clos i Francesc Macet Baixó.

Els dos primers han estat condemnats a quatre mesos i un dia de privació de llibertat i 1.000 pessetes de multa a cada un de ells, i respecte els dos darrers, pels quals s'ha suspès la vista per no haver-se presentat, s'ha decretat la presó i cridats per requisitoris.

Expedient per desafecció al règim contra Josep Frigola Pau. Ha estat absolt lliurement.

Expedient per desafecció al règim contra Josep Cartagena Mulet i Pere Rigola Faut.

Aquest darrer ha estat absolt lliurement, i en quant al primer s'ha suspès la vista per trobar-se incorporat al front.

Judicis celebrats ahir dia 12

Desafecció al Règim contra Josep Sánchez Manzaneres. Sus-pès per trobar-se l'inculpat a l'exèrcit.

Desafecció al Règim contra Maria Brecha Perxés, retirada l'acusació pel Fiscal.

Desafecció al Règim contra Joan Francesc Niell Fuselles, suspès per malaltia de l'acusat.

Desafecció al Règim contra

Joana Rigau Ros, retirada l'acusació pel Fiscal.

Desafecció al Règim contra Miquel Sagué Caixas i Jaume Nogué Serra, condemnats a quatre mesos i un dia de separació de la convivència social i multa de deu i cinc mil pessetes respectivament.

— **PANTALONERA** bona es demana a la Sastreria Quintana. Plaça de les Castanyes.

DELEGACIO D'ORDRE PUBLIC

Todos los ciudadanos que tengan algún hogan algún huésped o viajero que no pertenezca a la familia, vendrán obligados a presentarse en la Comisaría de Policía de esta capital para proceder a su inscripción en la misma.

El incumplimiento de esta orden dará lugar a la sanción correspondiente que impondrá el Delegado de Orden Público.

AJUNTAMENT CONSELLERIA DE SERVEIS PUBLICS

Departament de Proveïments

Per a coneixement general dels veïns d'aquesta Ciutat, es fa públic que a partir de la tarda del proper didlluns, es facilitarà, mitjançant presentació de la tarja de racionament:

50 grams de bacallà per persona al preu de 5 ptes. quilo.

30 grams de sucre per persona al preu de 2'50 ptes. quilo.

Girona, 14 de maig de 1938. — **Llorenç Busquets.**

NOTÍCIES

Ha sigut atès al D. M. per el metge Ros Simó, el ciutadà Daniel Pascual Montejo de 53 anys domiciliat el Refugi número 1, que presenta erosió cara posterior interna braç dret, a l'ésser mossegat per un caball al carrer de Ciutadans.

A les 18'30 hores d'ahir, a les reixes del rec de la fàbrica de paper “La Gerundense”, va aparèixer el cadavre d'un jove, el que identificat per el Jutge corresponent, resultà ésser el de Josep Masó Gassolera, de 17 anys, solter, natural de Massanet de la Selva.

Per ordre del mateix, fou traslladat al Dipòsit Judicial per la Brigada Sanitària Municipal i Guàrdia Urbana.

— **Es compraria una tenda de queviures o cereals. Raó Agència Gómez. — Ciutadans, número 3.**

El soldat Emili Garreras Benavent, de la D. E. C. A. fa a mans d'una bicicleta de dona, trobada al carrer del Carme, prop del Cementiri.

La Inspecció de Sanitat, dona d'alta uns gossos que tenia en observació, que pertanyen a Pere Sala, Espinac Orra, Baldomer Ribas, Joaquim Arolas, i Montserrat Mosquera, que varen mossegar a Xavier Puig, Santiago Clapés, Angela Teixidor, Carme Dalmau i Joan Ventura, de Salt, respectivament.

En Pere Mitjà Torres, veï d'aquesta, fa a mans de l'Alcaldia, un parell de mitjons trobats a la via pública.

Mercè Torras, empleada municipal, un document a nom de Josep Vernés, President del Sindicat de La Sella de Ter (Girona).

J. M. BUTIÑA GUIMERA

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALS

Carrer de les Heres, 18, 1.º 2.º
TELÉFON 143
GIRONA

GENERALITAT DE CATALUNYA

Comissaria Delegada a Girona

Durant el matí d'avui, el Comissari Delegat ha rebut en el seu despatx oficial, entre altres, les següents visites:

Herraiz, Cap de la Inspecció de Vigilància; Verdguer, Alcalde de Banyoles amb una comissió d'aquell Ajuntament; Maties d'Inés, Comissari Delegat d'Ordre Públic; Cabré, Secretari del Jutjat municipal de Girona; Serra, Secretari General de la F. A. I. de Girona; Alcalde de Garrigàs; Fernández Alcalde de Besalú; Alcalde de Dosquers; comissió del Centre d'Esquerra de Desvalls; Lell, Administrador de l'Hospital de Refugiats de la II Regió; Montserrat, Majordom del Departament de Cultura; Palol i Ferrer, Presidents dels Sindicats de Funcionaris de la Generalitat C. N. T. i U. G. T.; Alcalde de Borrassà; Alcalde de Salou; Cassà, Comissari Municipal de Mollet d'Empordà i l'Alcalde de Calonge.

ESPORTIVES

FUTBOL

L'aconteixement de la temporada, demà a “Vista Alegre”

Com ja diguérem a la nostre edició d'ahir, demà diumenge a dos quarts de sis de la tarda es jugarà a l'“Estadi de Vista Alegre” l'encontre més renyit i disputat de la present temporada entre els potents cercles del “Batallón de Montanya Pirenaico” i el “Girona F. C.” els quals s'alinearán de la següent manera: “Batallón Pirenaico”. — Puente (Zaragoza) F. C.); — Rey (Osasuna), Maíz (Uzcalduna); Iguinez (Irún); Sapena (Deportivo Alavés); Tell (Osasuna); Moneis (Osasuna), Goiburo (Espanyol); Altuna (Irún); Cristià (Badalona), i Lema (D. Corunya).

“Girona F. C.”. — Casals, Fuselles, Burguillo, Sazuado, Prunell, Ruiz, Garcia, Solé, Ramon, Sornichero i Bergalló.

En el “Girona” reapareixerà l'internacional Pere Solé, i Ramon (alluunyat alguns dies de les activitats futbolístiques pels deures militars) i debutaran quatre esperances gironines procedents del “Recreatiu Gironí”: Casals (porter), Fuselles (defensa), Prunell (mig centre) i Garcia (extrem).

Temes esportius

“ELS INDISCUTIBLES”

Cada regió espanyola té dos o tres internacionals indiscutibles, que són precisament els discutits i a voltes els que no arriben a ésser discutits tant sols, perquè cada dia que passa pot apreciar-se més clarament la tendència a discutir tonteries... Escasses són les regions que tenen internacionals a seques. Són aquests internacionals “senzills”, que no són indiscutibles, els únics que poden formar dignament l'equip nacional.

Quant un jugador es distingeix en el seu equip, els partidaris del seu Club, s'empenyen en reclamar per a ell un lloc en l'equip nacional, sens pensar que en l'internacional té que posseir el sentit de l'adaptació abans que tot. Un internacional no solament deu ésser un bon jugador, sinó un home que es “deixi jugar” pels seus companys, i faci jugar a aquests la primera vegada que juguin junts.

Hi ha jugadors que realitzen un joc excel·lent en el seu equip i fracassen en el conjunt nacional.

Succeeix això perquè qo són internacionals, careixen de l'instint de l'adaptació i solament saben amoldar-se a l'actuació dels seus companys de sempre.

Quant s'ha preconitzat que l'equip nacional deu formar-se amb rengleres completes de Clubs, en busca d'homogeneïtat, si algú se n'ha rigut, encara no ha rigut prou. Amb aquesta idea es mostra l'opinió que es té correntment nel que deu ésser un internacional.

No; internacional és el que sap amb qualsevol jugador, el que sap adaptar-se, el que té l'instint de la col·locació el superjugador, en una paraula. Samitier, pre exemple, ha estat internacional, J. M.ª Peña, Piera, Gamborena, Vallana, Moreno (l'inoblidable “Pichichi”) Alcántara, Meana, Carmelo, Acedo, Pagazza, tots ells han sigut internacionals models.

Zamora, també un goa'peper té que jugar amb els seus coequipiers.

I així alguns altres. Els demés són internacionals dels “indiscutibles”, dels que es desorienten en quant tenen al camp de l'seu Club.

Una vall de camp que no és la vall del costat una persona desconeguda o

J. MIQUELARENA

COMPTOIR DE CHANGE & LOTERIES

(CANVI DE MONEDES I LOTERIES)

Gerent: **Françesc Puigoriol Auguet**
CERBÈRE

PASSEIG SADI CARNOT, 2 — TELÉFON, 2

SUCURSALS EN DIFERENTS PUNTS DE FRANÇA

Bosch Masgrau J. M.
METGE
FISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÉFON, 251

—SE VENDE clasificador con 66 huecos de 22 cms. ancho por 15 cms. alto por 26 cms. de fondo cada uno, y dos huecos de 80cms. ancho por 24 alto y 26 de fondo. Estado nuevo en madera sin barnizar propio para oficinas.
Dirigirse a A. León, Nieve 1, 1.º, 2.º, Girona. De a 3 tarde.
—ES VEN máquina pastar “Hispania”, tipus I. A. i motor i HP. 1.400 K. P. M. 220 volts. — Raó en aquesta Administració.